

उक्तोर्थः श्रौतएवेत्याह अस्तजदिति पूर्वदृष्टः सृष्टेः प्राक्सदेवसोम्येदमयआसीदेकमेवाद्वितीयमिति श्रुतौ दृष्टः सर्वभूतानि विद्यदादीनि स्थावराणि चाज्जगमानि ऐतदात्म्यमिति श्रुतेः प्रत्यगात्मैव सर्वदृश्यरूपेण भाती
त्यर्थः ॥ २८ ॥ एवं श्रुतिबलेन चेतनभेदं निरस्य ब्रह्मविकारस्य जीवस्य विकारत्वं नित्यं चेत्कृतं साधनैरित्याशंक्यतद नित्यत्वमाह तस्य कालेति तस्य शरीरग्रहणस्य कालेत्यनेनांतवत्त्वं परिवर्त्तिसुरनरतिर्यगादि
देहेषु भ्रमणं ॥ २९ ॥ यथात्रेति अत्र संसारस्यांतवत्त्वे विषये वदेत्तद्वदहं जातिस्मरोयत्प्रवक्ष्यामीत्यध्यात्त्ययोज्यं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ चेतनावत्सु देहेषु समं एकं ॥ ३३ ॥ एकात्म्यदृष्ट्या निर्विद्यत इत्य

अस्तजत्सर्वभूतानि पूर्वदृष्टः प्रजापतिः ॥ स्थावराणि च भूतानि इत्येषा पौर्विकी श्रुतिः ॥ २८ ॥ तस्य कालपरीमाणमकरोत्सपितामहः ॥ भूतेषु परिवर्त्तितं पुनराव
त्तिमेव च ॥ २९ ॥ यथात्र कश्चिन्मेधावीदृष्टात्मा पूर्वजन्मनि ॥ यत्प्रवक्ष्यामि तत्सर्वं यथावदुपपद्यते ॥ ३० ॥ सुखदुःखे यथा सम्यगनित्येयः प्रपश्यति ॥ कायं चा
मेध्यसंघातं विनाशं कर्मसंहितं ॥ ३१ ॥ यच्च किंचित्सुखं तच्च दुःखं सर्वमिति स्मरन् ॥ संसारसागरं घोरं तरिष्यति सुदुस्तरं ॥ ३२ ॥ जातीमरणरोगैश्च समाविष्टः प्र
धानवित् ॥ चेतनावत्सु चैतन्यं समं भूतेषु पश्यति ॥ ३३ ॥ निर्विद्यते ततः कृत्स्नं मार्गमाणः परंपदं ॥ तस्योपदेशं वक्ष्यामि याथातथ्येन सत्तम ॥ ३४ ॥ शाश्वतस्या
व्ययस्याथ यदस्य ज्ञानमुत्तमं ॥ प्रोच्यमानं मया विप्रनिबोधेदमशेषतः ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अष्टादशोऽध्यायः ॥
॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ब्राह्मण उवाच यः स्यादेकायने लीनस्तूष्णीं किंचिदचिंतयन् ॥ पूर्वपूर्वपरित्यज्य स तीर्णो बंधनाद्भवेत् ॥ १ ॥ सर्वमित्रः सर्वस
हः शमेरक्तोजितेन्द्रियः ॥ व्यपेतभयमन्युश्च आत्मवान्मुच्यते नरः ॥ २ ॥ अत्मावत्सर्वभूतेषु यश्चरेन्नियतः शुचिः ॥ अमानी निरभीमानः सर्वतो मुक्त एव सः ॥
॥ ३ ॥ जीवितं मरणं चोभे सुखदुःखे तथैव च ॥ लाभालाभे प्रियद्वेषेयः समः स च मुच्यते ॥ ४ ॥ न कस्यचित्स्पृहयते नावजानाति किंचन ॥ निर्द्वंद्वो वीतरागात्मा
सर्वथामुक्त एव सः ॥ ५ ॥ अनमित्रश्च निर्बधुरनपत्यश्च यः क्वचित् ॥ त्यक्तधर्मार्थकामश्च निराकांक्षी च मुच्यते ॥ ६ ॥

र्थः स्पष्टार्थमन्यत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ शरीरस्य नाशो त्यक्त्वा पूर्वोपक्रांतं ततो मुक्तिप्रकारं प्रप
चयति यः स्यादिति तद्यथा सर्वासामपांसमुद्र एकायनमित्यादि श्रुत्युक्तप्रकारेण सर्वलयाधिष्ठानं ब्रह्म एकायनं तस्मिन् लीनः स यथासौ धवखिल्य उदके प्रास्त उदके मेवानु विलीयते इति श्रुत्युक्तरीत्या ऐक्यं प्राप्तः तूष्णीं
अहमेवेदं सर्वोऽस्मीत्यभिमानमप्यकुर्वन् किंचिदचिंतयन्नित्यनेनास्मीत्यपि वारयति पूर्वपूर्वस्थूलसूक्ष्मकारणेषु परित्यज्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मिन् अविलाप्य ॥ १ ॥ सर्वमित्रः अद्रोही सर्वसहः क्षमी शमेचित्तनिग्रहे
भययोगासिद्धौ कर्मसंन्यासिनः कर्मब्रह्मोभयभ्रष्टाप्रयुक्तं मन्युरियतापिकालेन न योगः सिद्ध इति दैन्यं तत्र द्वेषो वा आत्मवान् जितचित्तः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनमित्रः शत्रुहीनः ॥ ६ ॥